

(המשך מעמוד 31)

בכך בישראל, אך אי-אפשר לפקפק בכך כשנמצאים כאן, וחשים בתשוקה המצרית לשלום. היא גוברת על הכל. היא נמצאת בכל מקום.
ג'יהאן: אבל אמור לנו להניח לזה לחלוף כך.

אבנרי: בעלך חייב לשמור על הקצב הנוכחי, ולא להניח שאחרים מבחוץ יבלמו אותו.

ג'יהאן: לא, לא. הוא אדם חזק למדי לשם כך. אל תדאג.

אבנרי: אגב, תופעת מיספר הי אנשים כאן היודעים עיברית. ישבתי בי בתי-הקפה, ומלצרית קטנה שמעה שאני ישראלית והתחילה לדבר אתי עיברית.

ג'יהאן: (בצחוק) הם למדו זאת באוניברסיטה שלנו. אתה אינך יודע ערבית?

אבנרי: התחלתי ללמוד עוד לפני ש-נולדת, ב-1937...

ג'יהאן: (צוחקת) לפני שנולדתי? ב-1937? אני נולדתי ב-1933.

אבנרי: כמו אשתי.

ג'יהאן: אנשים רבים בישראל יודעים ערבית?

אבנרי: כן. היהודים שבאו מארצות ערביות, ובייחוד אלה שהגיעו ממצרים.

מנהל העיתון שלי, העולם הזה, גם הוא יליד מצרים, והוא הולם עליה. כשיבוא השלום, יהיה הוא הראשון שיבוא לכאן לביקור, לראות את מצרים שוב. היהודים המצרים הם היהודים היחידים שבאו מ-ארצות ערב האהבים את מולדתם הישנה.

ג'יהאן: אני יודעת. פגשתי כמה יהודים שבאו מארצות באירופה, והם אמרו שהם מצפים בכליו-עיניים לזמן שיבו יוכר לו לשוב.

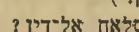
אבנרי: יודעת את, חיפשתי מקבילה היסטורית לביקורו של בעלך בישראל, ולא מצאתי כזאת.

(מזכירו של הנשיא: „אנו משווים זאת לסלאח אל-דין.“)

אבנרי: סלאח אל-דין? כן... פגישתו עם ריצ'ארד לברנהאיי... אבל הם השיגו רק שביתת-נשק, בעוד שמר אל-סאדאת שיגה את כל השקפת-העולם של שני עמים בן-לילה.

ג'יהאן: כן, זה לא היה קל. זה לא היה קל כלל וכלל.

אבנרי: זה הצריך אומץ-לב רב.

אבנרי: ישראל כולה הפסיקה לעבוד כשבעלך הגיע. אני גר ברחוב ראשי בתל-אביב, וכשראו של בעלך שודר בטל-ויזיה בשידור חי, אשתי קראה לי להביט מבעד לחלון. לא היתה אף מכונית בכביש, לא היה אדם על המידרכה. ראיתי רק חתול אחד.

ג'יהאן: מי היה מאמין...

אבנרי: זה היה דבר שלא-ייתכן. אבל הרגע המרגש ביותר אירע כשבעלך ביקר במינסטר אל-אקצה. אני רוחש כבוד רב לאנשים בעלי אומץ-לב פיס. הוא כרע שם בשורה הראשונה, כשמאות פלסטינים מאחוריו. כל אחד מהם היה יכול להיות חבר באירגון פחאי. אבל בעלך לא הסב את ראשו לאחור אפילו פעם אחת. הבטתי בפניו, ואפילו כשקמה מהומה קלה מאחוריו הוא לא הביט לאחור. אני חייב לומר שכבר ראיתי אנשים מפגינים אומץ-לב, אבל חבר כזה עדיין לא ראיתי. זה התהיר רושם עמוק בישראל. אני סבור שבאותו הרגע החל עמנו מאמין לו.

ג'יהאן: כן, באותו הרגע ילדה בתי, ואני לא ידעתי אם להביט בטלוויזיה או בבתי.

(לאחר-מכן התבוננה ג'יהאן בשער גיל-יונה המוכרת של העולם הזה וצחקה, כיוון שמן התצלום נראה כאילו בגין ואל-סאדאת נושקים זה לזה. היא התבוננה בעניין רב בתצלומים של בעלה מן התקופות השונות בחייו ובתצלומי הביקור.)

ג'יהאן: ראיתי הכל בטלוויזיה. התי-בוננתי בפניו של בעלי. הוא מאופק מאד, יודע אתה. הוא אינו חושף את דיגשותיו, אלא כולא אותם בתוכו. אינך רואה על פניו דבר. לפני שיצא למסע, אמרתי לו: „גלה חמימות. אם יחזירו לך חמימות, תדע שהכל בסדר.“

(בראותה את תצלומה של גולדה מאיר עם אל-סאדאת, אמרה ג'יהאן כי הערבים מכבדים אותה. היא-עצמה שלחה מיכתב אל גולדה רק אתמול — יום שני השבוע — ובו הודתה לה על מה שאמרה לאל-סאדאת בעת שנולדה נכדתם.)

סוזאן
קאמל בת ה-18, פקידת קבלה במלון מינה האוס, שבו נערכים דיוני ועידת קאהיר, הפכה להיות חביבת העיתונאים אשר במקום.

כי היא למדה את השפה במשך ארבע שנים באוניברסיטה. צעירות רבות לומי דות עברית בדרך זו הישראלית שיגיע לקאי-היר עשוי למצוא שפה משותפת איתן.

הצלם שלמה סתר הסתובב ברחובות וניסה ללכוד בעדשת מצלמתו את מראה נערות קאהיר. הוא רדף אחרי החתיכות היפות שברחוב ואפילו אישה-ביטחון הי-מצרי — מוסלמי אדוק, המתפלל לפחות פעם בשבוע במיסגד — הזדוע מכך.

כשמישהו מהישראלים מנסה להתלוצץ ולבקש נשיקה מנערה מצרית, הוא נענה: „אחרי ועידת ז'נבה, לפני הוועידה אין מה לדבר.“

עכשיו, כשיותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

כשיוותר ישראלים יגיעו לכאן, זה אולי ישתנה. אבל קיים גם החשש אותו הביע איש הטלוויזיה, אלכס גלעדי: „הדבר שאני הכי מקווה לו הוא, שכשיתחיל מבו-ל-התירות הישראלית לכאן, תישאר הפירמ-דה הגדולה ללא הכתובת, ברוך ג'מילי.“

הראזארות
בשכונות-העוני של קאהיר, שונות בתלבושתן מבנות החברה הקאהיריות, אך אינן נופלות מהן ביופיון. למעלה: נשים בכפכפים וגלימות שחורות. בתמונה מימין: סטודנטיות במינסטרים בדרך לאוניברסיטה.

האחראית
עוואטף עלי, האחראית על הפקידות שבלישכת העיתונות הממשלתית, פקידה יעילה לדוגמה, שקשה למצוא כמותה בישראל. יחד' עם זאת היא גם יפהייה המושכת אחריה את מבטי הגברים הטובים איתה.

השתונאית
פאטמה באראכא, כתבת היומון הקאי-הירי הגדול **אהבארי-אליום**, לדיברי פאטמה, היא איבדה את אחיה במלחמת-ההתשה ואת דודנה במלחמת יוסי-הכיפורים. „העיקר שזה ייגמר“, היא אומרת.